

Profesor *Lech Czarnecki* doktorem honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej

Senat Politechniki Świętokrzyskiej, po zapoznaniu się z wnioskiem Rady Wydziału Budownictwa i Architektury przedstawionym przez dziekana prof. dr. hab. inż. Marka Iwańskiego, recenzją dorobku i osiągnięć Kandydata opracowaną przez prof. dr. hab. inż. Zdzisławę Owsiak oraz stanowiskiem Senatów Politechniki Krakowskiej (recenzent prof. dr. hab. inż. Jacek Śliwiński) i Politechniki Warszawskiej (recenzent prof. dr. hab. inż. Andrzej Garbacz) podjął 4 marca 2020 roku uchwałę o nadaniu tytułu doktora honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej prof. dr. hab. inż. *Lechowi Czarneckiemu* – w uznaniu Jego wybitnych zasług.

Uroczystość nadania tytułu, godności i praw doktora honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej Profesorowi *Lechowi Czarneckiemu* odbyła się 1 lipca 2020 roku.

Uroczyste posiedzenie Senatu otworzył rektor prof. dr. hab. inż. *Wiesław Trąmpczyński*, wyjaśniając, że w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 i tym samym ogłoszonym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej stanem epidemii, uroczystość odbędzie się bez udziału liczного grona zaproszonych gości, którzy – w tej sytuacji – zostali zaproszeni do uczestnictwa w transmisji on-line za pośrednictwem strony internetowej Politechniki. Rektor poinformował także, że po zakończonej uroczystości gratulacje szanownemu doktorowi honoris causa będzie można składać na platformie meet.

W dalszym wystąpieniu prof. *Wiesław Trąmpczyński* stwierdził m.in.: Cechą natury ludzkiej jest dążenie do postępu i rozwoju. Świadczy o tym poziom, na jakim obecnie znajduje się współczesna nauka. Innowacje i odkrycia naukowe są motorem rozwoju każdej dziedziny życia. Nie byłoby to możliwe bez wybitnych jednostek, naukowców i badaczy, którzy poświęcają swój czas i z pełnym zaangażowaniem oraz pasją oddają się nauce. Środowisko akademickie obdarza takie osoby tytułem i godnością doktora honoris causa.

W dniu 1 lipca 2020 roku w murach Politechniki Świętokrzyskiej to zaszczytne wyróżnienie otrzyma prof. dr. hab. inż. *Lech Czarnecki*, wybitny naukowiec zajmujący się problematyką współczesnego budownictwa.

Profesor nauk technicznych *Lech Czarnecki* należy do grona czołowych w skali światowej autorytetów w zakresie polimerów stosowanych w betonie i konstrukcjach budowlanych. Jego działalność naukowa jest niezwykle szeroka. Początkowo związana z problematyką chemii, stopniowo ewoluowała w kierunku nurtu badawczego budownictwa do ścisłej tematyki budowlanych kompozytów polimerowych, ze szczególnym uwzględnieniem betonów polimerowych oraz materiałów do napraw konstrukcji betonowych. Fascynacja Profesora nauką, dążenie do nadawania jej sensu i umiejętność syntezy stanu wiedzy i techniki przyczyniły się do rozwoju inżynierii lądowej. Do jego znaczących

osiągnięć należy zaliczyć systemowe porządkowanie wiedzy w zakresie inżynierii materiałów budowlanych oraz tworzenie nowej terminologii w tej dziedzinie. Od kilku lat Profesor zajmuje się problematyką zrównoważonego rozwoju w budownictwie, którą stara się upowszechniać zarówno w Polsce, jak i poza jej granicami.

Przez długie lata jako pracownik naukowy Profesor *Lech Czarnecki* był związany ze swoją macierzystą uczelnią – Politechniką Warszawską, gdzie piastował wiele zaszczytnych funkcji, ale przede wszystkim oddawał się nauce, czego rezultatem są liczne publikacje i opracowania naukowe cieszące się niesamowitym uznaniem i estymą. O wysokiej pozycji Pana Profesora w środowisku naukowym świadczy ponadto fakt jego wieloletniej działalności w Komitecie Inżynierii Lądowej i Wodnej Państwowej Akademii Nauk, funkcja sekretarza naukowego w Instytucie Technik Budowlanych w Warszawie, członkostwo w wielu stowarzyszeniach, radach i komitetach naukowych, niezliczone nagrody i odznaczenia.

Tym bardziej jesteśmy zaszczytzeni, że tak wspaniały naukowiec już w roku 1984 podjął współpracę z naszą uczelnią, rezultatem której były nie tylko fascynujące wykłady, ale również wspólne publikacje. Profesor regularnie uczestniczył w konferencjach organizowanych przez Politechnikę Świętokrzyską, wygłaszając nowatorskie, cieszące się ogromnym zainteresowaniem referaty.

Współcześnie często skupiamy się na ocenie człowieka poprzez jego sukcesy zawodowe mierzone wyrafinowanymi wskaźnikami, nie oceniając równocześnie jego osobowości, jego wrażliwości na świat i innych ludzi, jego humanizmu. A to właśnie humanizmem i szeroką wiedzą winien cechować się wybitny inżynier. Takim jest Profesor *Lech Czarnecki*. Uczony o wielkich osiągnięciach zawodowych, o których będzie wspominał laudator, ale równocześnie wspaniały, charyzmatyczny człowiek, wyrafinowany intelektualista, którego wkład wiedzy w obszar polskiego budownictwa jest nieoceniony.

Nadanie tytułu doktora honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej Profesorowi *Lechowi Czarneckiemu* jest zaszczytem dla naszej Uczelni, ale jednocześnie stanowi wyraz wdzięczności dla Pana Profesora za długoletnią współpracę i okazane wsparcie, które sprzyja rozwojowi Politechniki Świętokrzyskiej. W imieniu całej naszej społeczności akademickiej, jak również własnym, pragnę serdecznie za to podziękować, życząc jednocześnie dalszych sukcesów naukowych!

Promotor – dziekan Wydziału Budownictwa i Architektury prof. Marek Iwański poinformował o przebiegu procedury w przewodzie nadania tytułu i godności doktora honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej Profesorowi *Lechowi Czarneckiemu* (rys. 1). Laudację wygłosił prof. dr. hab. inż. Zbigniew Rusin (rys. 2). Jej obszernie fragmenty zamieszczono niżej.



Rys. 1. Profesor Lech Czarnecki oraz Dziekan – promotor profesor Marek Iwański podczas uroczystości (fot. Miłosz Pindur)



Rys. 2. Wygłoszenie laudacji przez prof. dr. hab. inż. Zbigniewa Rusina (fot. Miłosz Pindur)

Laudacja przygotowana przez prof. Zbigniewa Rusina

Magnificencjo, Wysoki Senacie, Szanowny i Drogi Profesorze, Szanowni Goście,

przypadł mi zaszczyt wygłoszenia laudacji z okazji nadania Profesorowi Lechowi Czarneckiemu godności doktora honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej. Z jednej strony jest to wielkie wyróżnienie, z drugiej niepewność, jak przybliżyć słuchaczom postać wybitnego człowieka o bogatej, ciekawej osobowości, uczonego o światowej renomie i ogromnym dorobku naukowym, w ciągu krótkiego czasu, jaki został mi przeznaczony podczas tej uroczystości. Analizując 55 lat pracy zawodowej Profesora, z konieczności dokonując arbitralnego wyboru, przedstawiam tylko niektóre aspekty Jego życia i twórczości, które wydawały mi się szczególnie istotne.

Profesor Lech Czarnecki urodził się w 1941 roku w Warszawie. Jego dzieciństwo wpisało się w dramatyczne, czasem tragiczne czasy wojny, a potem trudny okres odbudowy Polski powojennej. Tylko sam Profesor może próbować ocenić, w jakim stopniu ten okres wczesnej młodości zaważył na jego życiowych wyborach. Kiedy ukształtowały się jego poglądy determinujące późniejszy rozwój i osiągnięcie dzisiejszej, wybitnej pozycji. Byłoby przesadą twierdzić, że ciężkie czasy kształtują w ludziach pozytywne cechy. Może nawet bywa odwrotnie, lecz w przypadku Profesora z pewnością nie. Pojawił się człowiek ambitny, zdolny, pracowity i uczciwy.

Profesora Lecha Czarneckiego znamy głównie jako wybitnego specjalistę w dziedzinie materiałów budowlanych. Z problemami budownictwa Profesor związał się na prawie całe życie zawodowe. W początkowej fazie nie było to takie oczywiste, gdyż studia, które ukończył w 1965 roku na Wydziale Chemii Politechniki Warszawskiej, mogły go zaprowadzić w bardzo różne dziedziny techniki i nauki. Dodatkowo pierwsze 4 lata pracy zawodowej spędził w Warszawskiej Fabryce Tworzyw Sztucznych. W 1969 roku, po namowieniu profesora Włodzimierza Skalmowskiego, podjął pracę w Katedrze Chemii i Materiałów Budowlanych na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej. Tu spędził ponad 40 lat, przechodząc wszystkie szczeble kariery naukowej. Stopień doktora uzyskał w 1973 roku po przedstawieniu rozprawy poświęconej podstawom naukowym technologii przetwarzania polietylenu. Dotyczyła ona w głównej mierze zagadnień istotnych w pierwszej fazie pracy zawodowej jeszcze poza Politechniką. Wejście w naukę umożliwiło Profesorowi odbycie rocznego stażu naukowego w Tennessee University w Knoxville, USA. Staż przyniósł Profesorowi Czarneckiemu pierwszy wymierny sukces naukowy w postaci wspólnej z profesorem Jimem L. White'em publikacji dotyczącej właściwości reologicznych mieszanek żywicznych zawierających różnego rodzaju włókna. Publikacja w *Journal of Applied Polymer Science* z 1980 roku doczekała się 268 cytowań i ciągle stanowi inspirację dla nowych pokoleń badaczy. Jak sam Profesor zaznaczył, „wyprzedziła swoje czasy o około 15 lat”.

Tematyka budowlanych kompozytów polimerowych, ze szczególnym uwzględnieniem betonów polimerowych oraz materiałów do napraw konstrukcji betonowych, pozostała aktualna do dnia dzisiejszego. W 1983 roku, po przedłożeniu monografii „Betony żywiczne”, Rada Wydziału Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej nadała Profesorowi Lechowi Czarneckiemu stopień doktora habilitowanego nauk technicznych. W roku 1996 otrzymał tytuł profesora. W Politechnice Warszawskiej przeszedł przez wszystkie stanowiska. Pełnił także różne funkcje: od kierownika Zakładu, poprzez kierownika Katedry, członka Senatu czy prorektora Politechniki Warszawskiej ds. Studiów. Od roku 2009 Profesor Lech Czarnecki pracuje w Instytucie Techniki Budowlanej w Warszawie, pełniąc funkcję sekretarza naukowego ITB.

Już nie pamiętam, kto stwierdził, że największy wkład w rozwój nowoczesnych materiałów budowlanych i ich technologii na świecie wnieśli nie inżynierowie budownictwa, ale chemicy. Osoba Profesora Czarneckiego potwierdza prawdziwość tej tezy. Gruntowne przygotowanie teoretyczne i kilka lat pracy związanej z praktycznym rozwiązywaniem problemów technologicznych towarzyszącym przetwórstwu tworzyw sztucznych i produkcji laminatów poliestrowych było cenną bazą i punktem wyjścia do pełnej sukcesów pracy naukowej w obszarze inżynierii lądowej. Zainteresowania naukowe Profesora skupiają się wokół kilku specjalności: inżynierii materiałów budowlanych, budownictwa zrównoważonego, naprawy i ochrony budowli oraz kompozytów budowlanych, głównie betonów polimerowych.

Beton we wszystkich swoich odmianach jest najpowszechniej stosowanym na świecie materiałem budowlanym. W slangu politycznym słowo beton ma odcień pejoratywny. Mówi się o „betonie” w odniesieniu do osób trwale wyznających poglądy uznawane powszechnie za nieracjonalne, niezgodne z kanonami rozwijającej się wiedzy.

Także niedobrze kojarzy się nazwa tego materiału, gdy obrońcy przyrody mówią o „zabetonowanych miastach”. Tymczasem jest to niezwykle kompozyt. Współczesna cywilizacja bez betonu nie mogłaby istnieć. Beton stanowi około 85% masy wszystkich materiałów budowlanych wykorzystywanych na świecie. Miliardy ton betonu stosuje się do budowy różnych konstrukcji, na ogół bardzo pożytecznych. Obiekty te, pracujące w różnych warunkach, często narażone są na procesy degradacji związane z różnymi zagrożeniami natury mechanicznej, fizycznej i chemicznej. Biorąc pod uwagę skalę procesów i ich zakres tematyczny, nie dziwi fascynacja Profesora zjawiskami chemicznymi i fizycznymi związanymi z betonem, które analizować można od skali mikro, może nawet bardziej nano, do skali makro. Produkcja betonu w takiej ogromnej skali stwarza szereg poważnych problemów, głównie w sferze ochrony środowiska i klimatu. Stąd, z drugiej strony, materiał ten jest przedmiotem zainteresowania nie tylko pod względem technicznym, ale również społecznym i ekonomicznym. Przemysł cementowy jest uważany za trzeciego co do wielkości emitenta gazów cieplarnianych. Pytanie współczesne brzmi: jak racjonalizować zużycie cementu w budownictwie przy jednoczesnym zachowaniu wysokiej jakości produktów betonowych i wydłużeniu czasu ich użytkowania? Na tym polu jest wiele do zrobienia. Profesor Lech Czarnecki sam przyznaje, że wspomniane problemy stanowią kanwę Jego zainteresowań i aktywności naukowej na różnych polach: badawczym, inżynierskim, publikacyjnym, popularyzatorskim czy w końcu w obszarze kształcenia młodych naukowców i inżynierów.

Profesor Marian Abramowicz, charakteryzując dorobek Profesora Czarneckiego z okazji 40-lecia Jego pracy, wyróżnił trzy okresy jego działalności:

- pierwszy, mocno powiązany z problematyką chemiczną i jej obecnością w technologiach materiałów budowlanych, zwieńczony dwiema bardzo ważnymi pracami wydanymi przez wydawnictwo Arkady – wspomnianą już monografią „Betony żywiczne” oraz „Chemia w budownictwie” – przygotowaną pod kierunkiem Profesora zespołową pracę służącą jako podręcznik akademicki na wydziałach budowlanych uczelni technicznych;

- drugi okres to czas pogłębionej współpracy naukowej w zakresie rozwoju technologii betonowych i kompozytów betonopodobnych;

- trzeci okres to „wejście i realne zaistnienie uczonego w gronie światowym”.

Te trzy okresy nie mają wyraźnych granic czasowych. Niemniej jednak przejawem rozwoju naukowego Profesora i jego specyficznej osobowości jest fakt, że w miarę upływu czasu coraz częściej w jego opracowaniach i wystąpieniach na konferencjach i sympozjach pojawiają się zagadnienia o charakterze ogólnym, podsumowującym, kreującym wizję rozwoju, zawierającym pytania i wątpliwości świadczące o głęboko filozoficznym przemyśleń liczących problemów, jakie nas dotyczą w życiu naukowym, nie tylko związanych bezpośrednio z betonami czy, szerzej, materiałami budowlanymi. Profesor Lech Czarnecki wykazał wiele inwencji w zakresie, jak to sam nazywa, „dążenia do adekwatności nazw i treści”, co przejawiało się wprowadzeniem do obiegu terminów „inżynieria materiałów budowlanych”, „kompatybilność w odniesieniu do napraw” (ang. repair compatibility) czy nanomonitoring. W działaniach Profesora i jego opracowaniach widać zawsze dbałość o wysoki poziom merytoryczny, aktualność wyrażanych poglądów w kontekście

rozwoju nauki światowej, a także współkształtowanie nowych trendów w nauce. Te umiejętności syntetycznego ujmowania problemów, aktualnego stanu wiedzy oraz przewidywania kierunków rozwoju inżynierii materiałów budowlanych stanowią jedną z kluczowych cech Profesora Lecha Czarneckiego znajdujących Mu uznanie międzynarodowe. Od roku 1986, gdy wspólnie z prof. R. Baresem przedstawił na sympozjum RILEM prognozę rozwoju naukowego i technologicznego budowlanych kompozytów polimerowych, wielokrotnie był zapraszany do wygłaszania referatów generalnych na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Między innymi od roku 1997 otwierał pięciokrotnie z rzędu międzynarodowe kongresy Polymers in Concrete. W latach 2001–2006 został wiceprezydentem, a w latach 2006–2011 pełnił funkcję prezydenta ICPIC – International Congress on Polymers in Concrete. Wspominając współpracę międzynarodową Profesora, należy wymienić Jego udział w pracach ACI (American Concrete Institute) jako konsultanta (consultant member), w RILEM w International Union of Laboratories and Experts in Construction Materials, Systems and Structures, w pracach komitetów naukowych 20 międzynarodowych kongresów i konferencji, funkcji General Reporter na 19 międzynarodowych kongresach i konferencjach, kierownika wielu programów badawczych, w tym polsko-amerykańskich (trzykrotnie), polsko-walońskich (dwukrotnie), czy wielokrotnie (13) wygłaszanych wykładach gościnnych na zaproszenie uniwersytetów europejskich, amerykańskich i japońskich. Szczególnym uhonorowaniem Profesora Lecha Czarneckiego w skali światowej było European Symposium on Polymers in Sustainable Construction w 2011 roku zorganizowane we współpracy z International Congress on Polymers in Concrete, w ramach którego odbyła się specjalna sesja CZARNECKI SYMPOSIUM – Symposium in Honour of Prof. Lech Czarnecki, poświęcona wybitnym osiągnięciom naukowym Pana Profesora Lecha Czarneckiego w dziedzinie betonów polimerowych i doświadczeń związanych z wdrażaniem zrównoważonego rozwoju w budownictwie. Miałem możliwość bezpośredniego uczestnictwa w tym niezwykłym wydarzeniu. 120 uczestników z 14 krajów, 4 kontynentów, zrobiło na mnie ogromne wrażenie. Najlepiej atmosferę i sens tego spotkania oddaje początek wprowadzenia do wydanej z tej okazji książki „Professor Lech Czarnecki – a Great Scientist and Dear Friend”. Warto zwrócić szczególną uwagę na ten drugi człon tytułu, określający ciepłe i przyjazne relacje, jakie Profesor miał i ma nadal z różnymi ludźmi, z którymi się stykał podczas swojej długoletniej pracy zawodowej. Wielokrotnie osobiście doświadczyłem tych zawsze ciekawych kontaktów. Z jednej strony wybitny, utytułowany naukowiec, z drugiej ciepły, przyjazny, przystępny człowiek. Miałem szczęście spotkać w życiu kilka osób o podobnych cechach. Z perspektywy własnych doświadczeń jestem głęboko przekonany o wyjątkowości tych relacji.

Osobiście myślę, że specyficzna miara, jaką Profesor przykłada do spraw i problemów, w których rozwiązywanie jest angażowany, wynika z jego świadomego przekonania o roli i zadaniach profesora w środowisku akademickim, i szerzej w społeczeństwie. Stąd, być może, zaskakująca czasem łagodność i tolerancja wyrażana w rozmaitych okolicznościach, zdolność rozładowywania nabrzmiałych ponad miarę emocji, umiejętność wydobywania i eksponowania pozytywnych cech ludzkich. Jakże to kontrastuje z otaczającym nas światem kreowanym przez media, pełnym ignorancji, buty, braku podstawowej kultury czy zwykłej głupoty.

Profesor Lech Czarnecki zauważył, że ostatnio wiele z jego wypowiedzi kończy się znakiem zapytania. Sam interpretuje to zjawisko jako „przejaw dojrzałości” z jednej strony, a „dynamiki rozwoju dziedziny” z drugiej strony. Sokratesowi przypisuje się słynne powiedzenie „wiem, że nic nie wiem”. Wprawdzie kontekst tej wypowiedzi miał określone odniesienie raczej do otoczenia filozofa, to jednak nikt nie ma wątpliwości, że wielką mądrością Sokratesa była świadomość własnej niewiedzy i pokora. Tych cech Profesorowi Czarneckiemu można gratulować.

Dokładną analizę imponującego dorobku naukowego, zawodowego i organizacyjnego Profesora Czarneckiego przedstawili drobiazgowo recenzenci. W wielkim skrócie można podsumować to następująco: ponad 250 publikacji naukowych, autorstwo lub współautorstwo 11 wydawnictw książkowych, promotorstwo 9 przewodów doktorskich (wszystkie doktoraty zostały wyróżnione!), recenzje w 40 postępowaniach doktorskich i 20 habilitacyjnych, recenzje 23 wniosków awansowych o tytuł lub stanowisko profesora oraz opinie dotyczące dwóch wniosków o godność doktora honoris causa. Indeks Hirscha w dniu przygotowania laudacji wyniósł 24, a liczba cytowań przekroczyła 2723 i stale rośnie (około 1 dziennie!). Profesor był opiekunem naukowym wielu młodych naukowców, którzy uzyskali stopnie doktora habilitowanego. Kiloro z nich uzyskało tytuł profesora. W dalszym ciągu angażuje się w ten proces, między innymi organizując w Instytucie Techniki Budowlanej otwarte Konwersatorium Habilitacyjne. Jego uczestnicy z powodzeniem ubiegają się o stopnie naukowe.

Jako nauczyciel akademicki Profesor był lubianym przez studentów wykładowcą. Jego wykłady zawsze cieszyły się dużą frekwencją. Zawdzięczał to oryginalnej osobowości. Jednakże, jak podkreślają jego wychowankowie, stosował też nieszablonowe metody wspomagające. Na przykład miał zwyczaj przynoszenia na niektóre zajęcia paczków, którymi częstował pilnych słuchaczy. Nigdy nie było wiadomo, który to będzie wykład...

Poza bezpośrednim udziałem w pracach badawczych, których pokłosiem jest wybitny dorobek publikacyjny, Profesor Lech Czarnecki funkcjonuje niezmiennie od wielu lat w obszarze, który pełni rolę służebną w nauce i technice. O niektórych z tych aktywności już wspominałem, ale nie mogę nie wymienić niektórych innych funkcji i zadań, jakimi Profesor się zajmował i zajmuje nadal. Profesor Czarnecki jest wieloletnim członkiem Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych, Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Komitetu Naukowego PZITB, Sekcji Inżynierii Materiałów Budowlanych KILiW PAN, Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, Kapituły Stowarzyszenia Producentów Betonu Towarowego, Komitetu Technicznego Polskiego Komitetu Normalizacyjnego PKN 274 ds. Betonu, Komitetu PKN 307 ds. Zrównoważonego Budownictwa (przewodniczący w latach 2008–2012). Pełni funkcję redaktora działowego w czasopiśmie „Materiały Budowlane”, był kilka lat przewodniczącym rady naukowej tego czasopisma, jest członkiem rady naukowej i redaktorem działowym „Cement Wapno Beton”, członkiem rady programowej Archives of Civil Engineering, a od 2011 roku jest redaktorem działowym czasopisma „Bulletin of the Polish Academy of Sciences: Technical Sciences”.

Na wyróżnienie zasługuje aktywność w obszarze inżynierskim. Profesor jest autorem ponad 100 opracowań dla przemysłu, w tym o charakterze ekspertyzowym z zakresu rozwiązań materiałowych i doboru materiałów do napraw

i ochrony budowli. Profesor Lech Czarnecki jest autorem i współautorem 38 patentów, w tym 9 zagranicznych.

Przykładem uznania i docenienia jego wkładu w naukę, organizację nauki, rozwój techniki są nagrody i wyróżnienia. Naliczyłem ich aż 42, w tym Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Edukacji Narodowej, Medal 100-lecia Odzyskania Niepodległości, Medal PZITB im. prof. R. Ciesielskiego, Medal PZITB im. prof. S. Kaufmana, Nagroda PZITB im. prof. W. Żenczykowskiego, Nagroda Komitetu Trwałości Budowli PZITB im. prof. W. Danileckiego, International Award of Materials Engineering for Resources za „kreowanie nowych frontów naukowych w inżynierii materiałów budowlanych”, Nagroda Owena Nutta za „wybitne zasługi i przewodnictwo w dziedzinie polimerów w betonie”, przyznana przez ICPIK, i wiele innych.

Z Politechniką Świętokrzyską Profesor Lech Czarnecki rozpoczął współpracę ponad 35 lat temu. Ryzykował wiele, bo przejazd samochodem z Warszawy do Kielc zabierał wówczas do czterech godzin, a niektóre odcinki tej trasy, np. Białobrzegi – Grójec, uważane były powszechnie za jedne z najbardziej niebezpiecznych w Polsce. Dzisiaj możemy bezpiecznie pokonać ten dystans poniżej dwóch godzin. W Politechnice, na kursie podyplomowym Profesor przez cztery lata prowadził wykłady z ochrony budowli przed korozją. Także wówczas rozpoczęła się owocna współpraca ze zmarłym kilka tygodni temu doktorem Zdzisławem Piastą w zakresie wykorzystywania matematycznych metod planowania eksperymentów, statystycznych narzędzi optymalizacji procesów technologicznych i analiz wyników eksperymentu. W tych zagadnieniach dr Piasta był niekwestionowanym autorytetem. W kolejnych latach Profesor Czarnecki odwiedzał często Politechnikę jako uczestnik i współorganizator krajowych konferencji edukacyjnych dotyczących kształcenia inżynierów na potrzeby budownictwa. Na jednej z nich wygłosił świetny wykład pt. „Nowy czas: rola nauki i techniki – inżynier jutra”. Współautorami referatu byli profesorowie Józef Głomb i Kazimierz Furtak. W znacznie szerszym zakresie Profesor Czarnecki współdziałał z Politechniką Świętokrzyską przy organizacji ważnej dla środowiska inżynierów budowlanych konferencji „Warsztat Pracy Rzeczoznawcy Budowlanego”. Konferencja organizowana jest wspólnie z Instytutem Techniki Budowlanej w Warszawie. Obecnie przygotowywana jest już szesnasta jej edycja. Profesor jest od wielu lat członkiem Komitetu Programowego. Wygłosił wiele referatów plenarnych. Między innymi na XIV Konferencji wygłosił referat pod tytułem „Lepiej mieć w przybliżeniu rację niż precyzyjnie się mylić; podstawy naukowe działalności budowlanej”. Ten referat już w tytule zawiera specyficzny ładunek emocji i filozoficznego podejścia do problemów badawczych, jaki można dostrzec w wielu innych wystąpieniach i publikacjach Profesora. Podsumowując związki Profesora Lecha Czarneckiego z Politechniką Świętokrzyską, warto odnotować, że wśród licznych recenzji w postępowaniach awansowych (doktoraty i habilitacje) oraz wnioskach awansowych o tytuł profesora byli pracownicy Politechniki, w tym autor laudacji.

Na zakończenie zwracam się do wszystkich obecnych, a w szczególności do Profesora o wybaczenie nadmiernych skrótów i uproszczeń w prezentacji dorobku i wybitnych osiągnięć naukowych. Profesor Lech Czarnecki jest wybitnym uczonym, którego osiągnięcia wyznaczają nowe standardy w nauce, jest również wspaniałym nauczycielem i przykładem dla młodych pokoleń naukowców i inżynierów, jest także, a może przede wszystkim, wspaniałym, dobrym, skromnym i życzliwym człowiekiem. Możliwość przedstawienia

laudacji uważam za szczególne wyróżnienie i zaszczyt. Niech ta godność, nadana dzisiaj Profesorowi Lechowi Czarneckiemu w Politechnice Świętokrzyskiej, będzie świadectwem wielkiego uznania, jakim darzą Go uczeni w kraju i za granicą, współpracownicy i przyjaciele.

Powodzenia Panie Profesorze! (rys. 3).



Rys. 3. Profesor Lech Czarnecki po zakończonej laudacji (fot. Miłosz Pindur)

* * *

Po wygłoszonej laudacji, odbyła się ceremonia nadania Profesorowi Lechowi Czarneckiemu tytułu doktora honoris causa (rys. 4), po której rektor Politechniki Świętokrzyskiej prof. Wiesław Trąmpczyński w asyście promotora wręczył Profesorowi Lechowi Czarneckiemu zasłużony dyplom (rys. 5, 6) oraz pamiątkową plakietę przedstawiającą widok na Politechnikę Świętokrzyską (rys. 7).



Rys. 4. Nadanie tytułu doktora honoris causa profesorowi Lechowi Czarneckiemu przez Rektora profesora Trąmpczyńskiego (fot. Miłosz Pindur)



Rys. 5. Wręczenie dyplomu doktora honoris causa Profesorowi Lechowi Czarneckiemu przez Rektora profesora Wiesława Trąmpczyńskiego i promotora profesora Marka Iwańskiego (fot. Miłosz Pindur)



Rys. 6. Dyplom

Następnie Profesor Lech Czarnecki wygłosił wykład pt.: „Moje poszukiwania prawdy w inżynierii materiałów budowlanych” (rys. 8), którego tytuł Autor wyjaśniał: „Dwukrotnie ślubowałem: **dociekać prawdy, głosić ją oraz dawać jej świadectwo swoim postępowaniem** (ślubowanie akademickie) i **pomnażać naukę nie dla pospolitej korzyści ani próżnej chwały, ale aby szerzyła się coraz bardziej prawda, od której zawisa przyszłość i szczęście rodzaju ludzkiego**” (ślubowanie doktorskie). I dalej ...



Rys. 7. Wręczenie pamiątkowej plakiety (fot. Miłosz Pindur)



Rys. 8. Profesor Lech Czarnecki podczas wykładu (fot. Miłosz Pindur)

„Prawda jest jedna i prawdziwa. Niemniej pytanie, jaka jest prawda inżynierii materiałów budowlanych, wydaje mi się uprawnione. Prawdę w kontekście tej wypowiedzi rozumiem trochę w tautologicznym sensie – aby pisać zdania prawdziwe, tzn. zgodne z rzeczywistością. Ponadto

ślubowanie akademickie mówi o „dążeniu do prawdy”, nie zaś odkrywaniu prawdy objawionej. Powagi sytuacji nadaje fakt, że w Preambule Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – prawda – obok sprawiedliwości, dobroci i piękna – jest wymieniona jako wartość uniwersalna, czerpiąca swe źródło w Bogu bądź przez niepodzielających tej wiary wywodzona z innych źródeł.”

Na zakończenie uroczystości został zawieszony (rys. 9) w holu budynku Biblioteki i Rektoratu portret Profesora Lecha Czarneckiego, w dostojnym gronie portretów doktorów honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej oraz złożono liczne, niestety zdalne, międzynarodowe (Południowa Afryka, Odessa, Hiszpania itd.) gratulacje na platformie meet.



Rys. 9. Uroczyste zawieszenie portretu Profesora Lecha Czarneckiego w budynku Rektoratu wśród portretów doktorów honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej (fot. Miłosz Pindur)

Na uroczystość promocyjną przygotowano specjalną publikację pt. „Prof. dr hab. inż. Lech Czarnecki, Doktor Honoris Causa Politechniki Świętokrzyskiej”, zawierającą m.in. obszerne przedstawienie dorobku naukowego, zawodowego i organizacyjnego Profesora, recenzje tego dorobku oraz treść wygłoszonego wykładu.

Wersja elektroniczna „Inżynierii i Budownictwa” dostępna na portalach



<https://www.egazety.pl/fundacja-pzibt/e-wydanie-inzynieria-i-budownictwo.html>



http://www.e-kiosk.pl/inzynieria_i_budownictwo



http://www.nexto.pl/e-prasa/inzynieria_i_budownictwo__p132009.xml

